



**பா**ப்லோ எஸ்கோபரின் பிசினஸ் மாடலைப் புரிந்துகொள்வது. கொலம்பிய போதை

மார்க்கெட்டின் தன்மையை அறிய மிகவும் உதவிகரமாக இருக்கும். ஒருவகையில் இன்றைய கொலம்பிய போதை மார்க்கெட்டின் தந்தை என்றே அவனைச் சொல்லலாம்.

எஸ்கோபர் போதைத் தொழிலை இரண்டாகப் பிரித்துக் கொண்டான். கோகா பயிரிட்டு, இலைகளைக் கிள்ளி ரசாயன சமசாரங்கள் செய்து வெள்ளை கொகெய்ன் ஆக்கி, பாக்கெட் போட்டு பார்சல் அனுப்பும் முழு நீளத் தொழில் ஒன்று. ஏற்கெனவே இருக்கிற போதை பிசினஸ்காரர்களுக்கு மார்க்கெட்டிங் மற்றும் சேல்ஸ் உதவிகள் செய்வது இன்னொன்று.

இரண்டுக்கும் தனித்தனி ஆபீஸ். தனித்தனி ஊழியர்கள். தனித்தனி அக்கவுண்ட்.

மேற்சொன்ன இரண்டு தொழில் தவிர, மூன்றாவதாகவும் ஒரு தொழிலை சில வருட காலங்கள் மட்டும் நடத்தினான். அதாகப்பட்டது, மற்ற போதைக் கடத்தல்காரர்களிடமிருந்து சரக்கை மொத்தமாக வாங்கி, தன் ரூட்டில் அதிக விலை வைத்து விற்றுக் கூடுதல் பணம் சம்பாதிப்பது.

கொஞ்சம் குழப்புகிறது இல்லையா? விளக்கிவிடலாம்.

தனக்கென சொந்தமாக ஒரு நெட் ஒர்க் வைத்துக்கொண்டு, உலகம் முழுதும் வியாபாரம் செய்யும் ஓர் ஆசாமி, எதற்காக அடுத்தவர் சரக்கையும் காசு கொடுத்து வாங்கி அதிக லாபத்துக்கு விற்கவேண்டும்? அதில் என்ன அப்படி லாபம் வந்துவிடப்போகிறது?

விஷயம் இருக்கிறது.

கொலம்பியாவில் எழுபதுகளில் கொகெய்ன் உற்பத்தி இருந்த அளவுக்கு ஏற்றுமதி செளகரியங்கள் கிடையாது. எல்லாம் கள்ளத்தோணி மூலம்தான் கண்டம் கடந்து வட அமெரிக்காவை அடைய வேண்டும். என்றாலும் அது அத்தனை சுலபமில்லை. பனிப்போர் உச்சத்தில் இருந்த காலம். எல்லா கடல் பிராந்தியங்களிலும் அமெரிக்கப் போர்க்கப்பல்கள் ரோந்து போய்க்கொண்டே இருக்கும். மாட்டினால் மரணத்தைத் தவிர, இன்னொன்றை நினைத்துப் பார்க்கக் கூட முடியாது.

என்னடா இது, சிஐஏ.வே ஆசீர்வாதம் பண்ணி பிசினஸ் ஆரம்பித்துக் கொடுக்கும் என்று இரண்டு இதழ்களுக்கு முன்னால் பார்த்தோம். இப்போது அந்தர் பல்டியாக இருக்கிறதே என்று தோன்றலாம். விஷயம் உண்டு.

சிஐஏ. என்ன செய்யும், என்ன செய்யாது என்று பொதுவாக அத்தனை சுலபத்தில் யூகிப்பது கஷ்டம். கொஞ்சம் ரூட்டு பிடித்து யூகித்துப் பார்த்தால், கண்டிப்பாக அதன் ஒவ்வொரு

நடவடிக்கைக்குப் பின்னாலும் ஒரு கிரிமினல் யோசனை இருந்தே தீரும்.

கொலம்பிய காபி, தேயிலை எல்லாம் நல்ல சரக்குதான். ஆனால், உலகில் பல தேசங்களில் அதற்கு நிகரான, அதனைவிட மேலான சரக்குகள் உண்டு. ஆனால், கொலம்பிய கொகெய்னுக்கு நிகரே சொல்ல முடியாது. சி.ஐ.ஏ.வின் எண்ணம், கொகெய்ன் பயிரிட்டு, கிழக்கு ஐரோப்பிய தேசங்களுக்கும் ரஷ்யாவுக்கும் விற்பதன்மூலம் கம்யூனிச - கம்யூனிச ஆதரவு தேசங்களின் பொருளாதாரத்தையும் வாழ்க்கைத் தரத்தையும் சீர்குலைக்கலாம் என்பது.

குறிப்பாக, அன்றைய கிழக்கு ஜெர்மனி. சாப்பாட்டுக்கு சிங்கி அடித்துக் கொண்டிருந்த மக்களுக்குப் பசி மறக்க போதை அவசியம் என்றொரு அபாரமான கண்டுபிடிப்பை முன்வைத்து அதற்காவன செய்யும் திருப்பணி யில் சி.ஐ.ஏ.வின் ஜெர்மானியப் பிரிவு மிகத் தீவிரமாக இறங்கியிருந்தது.

சோவியத் ஆதரவு தேசங்கள் மட்டுமல்லாமல், நல்ல பணக்கார தேசங்கள் வேறு சிலவற்றின்மீதும் அவர்கள் கண் வைத்திருந்தார்கள். தூர கிழக்கு நாடுகளுக்கும் கொகெய்ன் அனுப்ப உத்தேசித்திருந்தார்கள். போதைப் பொருளாதாரம் என்பது கற்பனையே செய்ய முடியாத ஓர் இந்திரஜாலம். உற்பத்திச் செலவு பத்துப் பைசா பெறாது. அதையே மார்க்கெட்டுக்கு அனுப்பி பத்து லட்சம் சம்பாதித்துவிட முடியும். செய்கிற திருட்டுக் காரியத்தை எத்தனை நேர்த்தியாகச் செய்து முடிக்கிறார்கள் என்பதைப் பொறுத்த விஷயம் அது. அந்த ரிஸ்க்குக்குத்தான் காசே தவிர, சரக்குக்கு அல்ல.

அது ஒரு பக்கம் இருக்க, உண்மையில் கொலம்பிய போதை வியாபாரிகளுக்கு ஐரோப்பிய தேசங்களைக் காட்டிலும் அமெரிக்காவில்தான் தங்கள் சரக்குக்கு நல்ல மார்க்கெட் என்று தெரிந்துபோனது. அமெரிக்காவின் ஹிப்பி கலாசாரம், டிஸ்கோ கலாசாரம் எல்லாம் போதையில்லாமல் சாத்தியமில்லை. தவிரவும் பணம் வெள்ளமெனப் பெருக்கெடுத்து ஓடிக்கொண்டிருக்கும் தேசம். சி.ஐ.ஏ. கிடக்கிறார்கள். அவர்கள் கண்ணில் மண் தூவ வழியா இல்லை?

எனவே, ஐரோப்பிய தேசங்களுக்கு சரக்கு அனுப்பும் பாதைகளைத் தவிர்த்து, ரகசியப் பாதைகள் மூலம் அமெரிக்காவுக்கும் கொலம்பியாவிலிருந்து சரக்கு போகத் தொடங்கியது.

காதமா? தூரமா? ஒரு சர்வதேச பர்மிட் வாங்கிக்கொண்டு லாரி பிடித்தால், கொலம்பியாவின் மெடேலின் நகரத்திலிருந்து மூன்று தினங்களில் கோஸ்டரீகா. அங்கிருந்து நிகரகுவா வழியே கவுதமாலா. எட்டிப்பிடித்தால் மெக்சிகோ. அமெரிக்காவின் தென்மேற்கு எல்லையில் சாண்டியாகோவில் இறங்கி ஒரு சாய் குடித்துவிட்டு, இன்னொரு மிதி மிதித்தால் லாஸ் ஏஞ்சலீஸ்.

மெக்சிகோ வரைக்கும் சாலை வழியில் சரக்குப் போவது பெரிய காரியமல்ல. வட அமெரிக்க எல்லையைத் தொடும்போதுதான் சிக்கல் வரும். அதற்கு அங்கிருந்து ஆட்கள் வரவேண்டும். சரக்கை இறக்கி, அவர்கள் லாரியில் ஏற்றிச் செல்ல வேண்டும். செக்கிங்கில் மாட்டாதிருக்க வேண்டும்.

பெரிய காரியம்தான். ஆனாலும் செய்தார்கள். அவ்வப்போது நிறைய பிரச்சனைகள் வந்தன. கோடிக்கணக்கில் இழப்புகளும் ஏற்பட்டன. அதைவிட ஆள் இழப்புகள். அது மிக அதிகம். போதை என்றால் பணம். போதைப் பணம் என்றால் மரணத்தின் வாசல். எந்தக் கணத்தில் யார் துப்பாக்கியைத் தூக்கி நெற்றிப்பொட்டில் வைப்பார்கள், ஏன், என்னத்துக்காக வைப்பார்கள் என்றே சொல்ல முடியாது.

கொலம்பிய வியாபாரிகள் இந்தத் தடத்தில் நூற்றுக்கணக்கான தேர்ந்த ஊழியர்களை இழந்திருக்கிறார்கள்.

இந்தப் பிரச்சனையிலிருந்து தப்பிக்கத்தான் அவர்களுக்கு பாபிலோ எஸ்கோபரின் உதவி தேவைப்பட்டது. எத்தனையோ இழப்புகள் எல்லோருக்கும் ஏற்படுகின்றன. ஆனால், இந்த ஆசாமிக்கு மட்டும் எப்படி ஒரு பைசா நஷ்டமும் இல்லாமல் தொழில் கனஜோராக நடக்கிறது?

எஸ்கோபர் ஐரோப்பாவுக்கு நேரடியாக சரக்கு அனுப்புகிற வழக்கமே இல்லை. அவனது எல்லை அமெரிக்காவோடு முடிந்துவிடுகிறது. அங்கிருந்து அது ஐரோப்பா போனாலும் ஆஸ்திரேலியா போனாலும் அவனுக்கு எந்தச் சம்பந்தமும் இல்லை. அமெரிக்கா அவனது மிகப்பெரிய மார்க்கெட். கொள்ளை கொள்ளையாகக் கொட்டிக்கொடுக்கிற மார்க்கெட். எந்தப் பிரச்சனையும் கிடையாது. மெடேலின் நகரத்திலிருந்து அவனது சரக்குகள் புறப்படுவது தெரியும். தெருமுனை திரும்புவது வரைக்கும் தான். அதன்பின் அவை எந்தப் பாதையில் போகின்றன என்பது ஒருத்தருக்கும் தெரியாது.

சாலை வழியா, கப்பலா, படகா, விமானமா, மாட்டு வண்டியா? மூச். 'உனக்கென்ன வேண்டும்? உன் சரக்குகள் விற்க வேண்டும். அவ்வளவுதானே? கொண்டு வா என்னிடம். அமெரிக்கா போய் இந்தச் சரக்குகள் உனக்கு என்ன லாபத்தைக் கொண்டு வந்து கொடுக்கும்? அதனை நான் இங்கேயே கொடுத்துவிடுகிறேன். சரக்கை வைத்துவிட்டு இடத்தைக் காலி பண்ணு.'

பைசா பாக்கியில்லாமல் கொடுத்துவிட்டுச் சரக்கை வாங்கிக் கொண்டுவிடுவான். சொல்லி வைத்த மாதிரி மறுவாரமே அவை அமெரிக்கா போய்ச் சேர்ந்துவிடும்.

எப்படிப் போகிறது?

புரியாது. ஒருத்தருக்கும் தெரியாது. தன் சரித்திரத்தில் ஒருமுறை கூடப் பிரச்சனை என்று ஒன்று வந்து, இழப்பைச் சந்திக்காத ஒரே கடத்தல்காரன், எஸ்கோபர். நீண்ட நெடுநாள் கழிந்த பின்னர்தான் எஸ்கோபரின் ரூட் மற்றவர்களுக்குப் புரிபட்டது. வியப்பில் வாய் பிளந்தார்கள்.

எல்லா கொலம்பியக் கடத்தல்காரர்களும் சரக்கு எடுத்துச் செல்லப் பயன்படுத்தும் பாதைகளை எஸ்கோபர் முற்றிலும் தவிர்த்துவிடுவதே வழக்கமாக இருந்திருக்கிறது. மாறாக, மெடேலினிலிருந்து கடல் மார்க்கமாக கிழக்கே க்யூபாவுக்குச் சென்று ஹவானாவில் இறக்கி, இன்னொரு கப்பல் மாற்றி, அங்கிருந்து அமெரிக்காவின் மியாமிக்கோ, நியூ ஆர்லியன்ஸுக்கோ அனுப்பிக் கொண்டிருந்திருக்கிறான்!

க்யூபா என்றால் கம்யூனிஸ்டு க்யூபா. ஃபிடல் காஸ்ட்ரோவின் க்யூபா. எனவே, அமெரிக்கா வரிந்துகட்டிக்கொண்டு அங்கே குட்டித் தீவிரவாத இயக்கங்களை உருவாக்கும் பணியில் மும்முரமாக இருந்த சமயம் அது. இடதா, வலதா என்ன சாரிகள் என்று தெரியாத ரொட்டிசாரிகள் அவர்கள். கூலிக்குப் புரட்சி செய்யப் பயிற்றுவிக்கப்பட்டு, புரட்சியெல்லாம் சாத்தியமில்லாததால் கள்ளத்தோணி ஓட்டிக்கொண்டிருந்தவர்கள். அவர்கள் அத்தனை பேருக்கும் காஸ்ட்ரோவைப் பிடிக்காது என்பதுதான் ஒரே விஷயம்.

அவர்களுக்கு இருந்த சௌகரியம், சுலபமாகப் படகுகளில் அமெரிக்க எல்லைவரை போய்வரமுடியும் என்பது. முன்னதாக சி.ஐ.ஏ.வின் பயிற்சிகளுக்காக அவ்வப்போது போய்வந்தவர்கள் இல்லையா? எனவே, அமெரிக்க கடலோரப் பாதுகாப்புப் படையில் அத்தனை பேரும் அவர்களுக்கு மாமன், மச்சான், சகலைகள் மாதிரி.

எஸ்கோபர் இதனைத்தான் தனக்குச் சாதகமாகப் பயன்படுத்திக் கொண்டான்.

'இதோ பார், உனக்கு என்ன வேண்டும்? பணம். நீ புரட்சி பண்ணுகிறாயா, புரோட்டா சுடுகிறாயா என்பது எனக்கு முக்கியமில்லை. என்ன எழுவோ பண்ணிக்கொள். என் சரக்கு மியாமிக்குப்

போய்ச் சேரவேண்டும். உன் படகுகளில் எடுத்துச் சென்று சேர்த்தால் பிரச்னை வராது. மேலுக்கு ஒரு லோடு கரும்பு ஏற்றிக்கொள். அல்லது சர்க்கரை மூட்டைகள் உத்தமம். சந்தேகமே வராது. பிசினஸ்மேன் மாதிரி போய் இறங்கி, உன் சரக்கை நீ விற்றுக்கொள். என் சரக்கை வாங்கிச் செல்ல அங்கே ஆள் வருவான். அவனிடம் கொடுத்துவிட்டு வந்து சேர். அவ்வளவுதான்.

ஒரு ரசீது கிடையாது, மண்ணாங்கட்டி கிடையாது. வாய்வார்த்தை பிசினஸ். ஆனால் போவதோ, பலகோடிக்கணக்கான சரக்கு. எஸ்கோபர் கவலையே படமாட்டான். தொழில் வெண்ணெய் மாதிரி வழக்கிக்கொண்டு ஓடியது. எப்போதாவது யாராலாவது பிரச்னை என்று வருமானால் யோசிக்கிற வழக்கமே அவனுக்குக் கிடையாது. 'கொல். கொன்றுவிடு.' அவ்வளவுதான்.

1975-ம் ஆண்டு ஒரு சம்பவம் நடந்தது. ஃபேபியோ ரெஸ்டிரெப்போ (திணீதீவீஷ் ஸிமீவமீக்ஷிமீஜீஷி) என்றொரு கடத்தல்காரனிடமிருந்து எஸ்கோபர் 14 கிலோ கொகெய்ன் வாங்கியிருந்தான். அன்றைய தேதியில் அந்தச் சர்க்கின் விலை இருபத்திரண்டு லட்சம் டாலர்கள்.

ரெஸ்டிரெப்போ அந்தச் சரக்கை அமெரிக்காவுக்குத்தான் அனுப்ப எண்ணியிருந்தான். பலமுறை முயற்சி செய்தும் செக்யூரிடி பிரச்னைகளால் அது முடியாமல் தள்ளிக்கொண்டே போனது.

அந்தச் சமயத்தில்தான் எஸ்கோபர் உதவுவதாகச் சொல்லி சரக்கை வாங்கிக்கொண்டான். முன்னதாக முழுத்தொகையையும் கொடுத்துவிட்டுத்தான் வாங்கியிருந்தான். ஆனாலும் ரெஸ்டிரெப்போவுக்கு நப்பாசை. பணம் கைக்கு வந்துவிட்டது. எஸ்கோபரிடம் கொடுத்த சரக்கையும் லவுட்டிக்கொண்டு வந்துவிட முடிந்தால் எத்தனை நன்றாக இருக்கும்?

பரபரவென்று திட்டம் தீட்டினான். எஸ்கோபர் அந்தச் சரக்கை எங்கே முதலில் அனுப்புகிறான் என்று கண்டறிய தேசம் முழுதும் ஒற்றர்களை நியமித்தான். தகவல் கிடைத்தது. சரக்கு அமெரிக்கா போகவில்லை. மாறாக ஈக்வடாருக்குத்தான் போகிறது.

ஹூர்ரே என்று குதித்த ரெஸ்டிரெப்போ, ஈக்வடாரில் இருக்கும் தன் ஏஜெண்ட் ஒருவன் மூலம் போலீஸுக்குத் தகவல் சொல்லி, எல்லை கடந்து வருகிற எஸ்கோபரின் ஆளைப் பிடிக்க ஏற்பாடு செய்திருந்தான். பிறகு போலீஸிடமிருந்து சரக்கைப் பெறுவதெல்லாம் ஒரு பெரிய விஷயமா என்ன?

திட்டமிட்டபடி ரெஸ்டிரெப்போ சாதித்துக் கொண்டுவிட்டான். ஆனால், விஷயம் எஸ்கோபருக்குத் தெரிந்துவிட்டது.

ஓஹோ, அப்படியா சமாசாரம்? அன்றைய இரவே ரெஸ்டிரெப்போவின் வீட்டுக்கு நான்கு பேர் போனார்கள். தூங்கிக்கொண்டிருந்தவனைக் குடும்பத்தோடு கொளுத்திவிட்டு இருக்கிற சொத்துபத்துகள் அனைத்தையும் அள்ளி வாரிச் சுருட்டிக்கொண்டு எஸ்கோபர் வீட்டுக்கு வந்துவிட்டார்கள்.

மறுநாள் எஸ்கோபர் ரெஸ்டிரெப்போவிடம் வேலை பார்த்துக் கொண்டிருந்தவர்களுக்கு ஒரு தகவல் அனுப்பினான். 'இனி நான்தான் உங்கள் முதலாளி. அடுத்த மாதத்திலிருந்து என்னிடம் நீங்கள் சம்பளம் வாங்கிக் கொள்ளலாம்.'

போலீஸ் விசாரணை என்று வந்தபோது ரெஸ்டிரெப்போவின் ஊழியர்கள், தங்கள் முதலாளி தொழில் நஷ்டம் காரணமாகக் குடும்பத்தோடு தற்கொலை செய்துகொண்டுவிட்டார் என்று சொல்லிவிட்டார்கள்.